

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce V. K., zastoupeného JUDr. Františkem Mozgou, advokátem se sídlem Špitálka 41, Brno proti žalovanému **Policejnímu prezidiu České republiky**, se sídlem Strojnická 27, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí policejního prezidenta ve věcech služebního poměru ze dne 11. 1. 2006, č. 104, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2007, č. j. 8 Ca 31/2006 - 58,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2007, č. j. 8 Ca 31/2006 - 58, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Včas podanou kasační stížností se žalovaný (dále také „stěžovatel“) domáhal zrušení shora uvedeného rozsudku městského soudu, jímž bylo zrušeno rozhodnutí policejního prezidenta ve věcech služebního poměru ze dne 11. 1. 2006 č. 104 a rozhodnutí ředitele Policie České republiky, Správy Jihomoravského kraje ze dne 18. 12. 2003, č. j. SJMK-2531/2003, a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

[2] Tímto rozhodnutím byl žalobce podle § 55 odst. 1 zákona č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, ve znění pozdějších předpisů (s účinností od 1. 1. 2007 zrušen a nahrazen zákonem č. 361/2003 Sb., o služebním poměru

příslušníků ozbrojených sborů – pozn. soudu), podle § 4 zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, v platném znění, a podle § 2 a § 3 nařízení vlády č. 330/2003 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, v platném znění, dnem 1. 1. 2004 zařazen do 7. platové třídy, funkce 3.2.1, policejní inspektor, podle přílohy k nařízení vlády č. 469/2002 Sb., kterým se stanoví katalog prací a kvalifikační předpoklady a kterým se mění nařízení vlády o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění pozdějších předpisů. Důvodem tohoto zařazení byl podle ředitele Policie České republiky Správy Jihomoravského kraje přechod na šestnáctitřídní platový systém stanovený nařízením vlády č. 330/2003 Sb.

[3] Policejní prezident ve svém rozhodnutí zejména uvedl, že po žalobci je požadována služební činnost (výkon práce), kterou rovněž v rámci výkonu služby provádí a jež spočívá v obsluze a využívání alkotesteru DRÄGER, nájezdové silniční váhy HAENNI a měřičů rychlosti GESIG a RAMER 7CCD. Ta však nezakládá důvod pro zařazení do vyšší platové třídy. Zařazení do vyšší platové třídy nelze podmiňovat pouze skutečností používání technických prostředků při výkonu služby, neboť tyto jsou využívány i v nižších platových třídách. Podstatnou skutečností pro zařazení do platové třídy je posouzení celkové náročnosti požadovaného výkonu služby. Současně označil za rozhodující, že po žalobci není požadována jako činnost objasňování přestupků, a proto byl zařazen do 7. platové třídy.

[4] Městský soud v odůvodnění napadeného rozsudku zejména konstatoval, že vyřizování přestupků na úrovni blokového řízení je podle katalogu prací zařazeno do 7. platové třídy. Žalobci není náplní práce svěřováno kvalifikovanější objasňování a vyřizování přestupků, protože v této záležitosti by jeho zařazení odpovídalo 7. platové třídě. Rozpor je však dán tím, že je současně nařízeno využívání přidělených technických prostředků (o čemž není sporu), přičemž toto již výslovně spadá do 8. platové třídy. Problém dle městského soudu spočívá v tom, že podle katalogu prací mají být technické prostředky používány pro objasňování a vyřizování přestupků, které spadají do pravomoci policie, aniž by bylo výslovně uvedeno, zda jde o vyřizování na úrovni blokového řízení, nebo na úrovni standardního správního řízení. Tuto rozpornost však nelze vykládat ve veřejném právu k tíži občana, který je podroben vrchnostenské pravomoci. Soud tak uzavřel, že žalobce měl být zařazen do 8. platové třídy, a proto rozhodnutí služebních funkcionářů jsou v rozporu se zákonem.

II.

[5] Stěžovatel v kasační stížnosti uplatnil kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Podle jeho názoru zařazení do vyšší platové třídy nelze podmiňovat pouze používáním technických prostředků při výkonu služby, neboť tyto jsou využívány i v nižších platových třídách. Podstatné pro zařazení do platové třídy je posouzení celkové náročnosti požadovaného výkonu služby. Možnost využívání technických pomůcek nebo prostředků není v příkladu nejnáročnějších činností pro 7. platovou třídu zmíněna, což neznamená, že je jejich použití zcela vyloučené. Policejní inspektor v platové třídě 7 plní základní úkoly policie, při kterých případně odhaluje a vyřizuje přestupky svěřené do působnosti policie. Při jejich vyřizování se však omezuje na blokové řízení. Výkon služby

policie, jehož součástí je odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie jinak než v blokovém řízení, je kvalifikováno jako náročnější, a proto je zařazeno do 8. platové třídy. Důvod kasační stížnosti dle písm. d) cit. ustanovení stěžovatel spatřuje v tom, že soud v odůvodnění rozsudku nespecifikoval právní předpis, označený jako katalog prací, což způsobuje nepřezkoumatelnost jeho rozhodnutí. Stěžovatel proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek Městského soudu v Praze zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[6] Žalobce ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že soud nepochybil a věc posoudil správně. Stěžovatel ignoruje znění § 4 odst. 1 zákona č. 143/1992 Sb., podle kterého se zaměstnanec zařadí do platové třídy na základě druhu práce a v jeho rámci na něm požadovaných nejnáročnějších prací. Bylo prokázáno, že žalobce v souladu se svou pracovní náplní a požadavky kladenými na výkon služby vykonává práce uvedené v 8. platové třídě a má být tedy zařazen v této platové třídě. K námitce nepřezkoumatelnosti uvedl, že opomenutí označení předpisu - nařízení vlády č. 469/2002 Sb. rozhodně nezakládá důvod k podání kasační stížnosti. Všem účastníkům je totiž známo o jaký předpis jde, přičemž byl několikrát řádně specifikován jak v žalobě, tak i předešlých rozhodnutích. S ohledem na tyto skutečnosti považuje kasační stížnost za nedůvodnou a navrhl, aby jí Nejvyšší správní soud zamítl.

III.

[7] Důvodnost kasační stížnosti posoudil Nejvyšší správní soud v mezích jejího rozsahu a uplatněného důvodu (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.), neshledal přitom vady, k nimž by musel přihlédnout i bez návrhu.

[8] Kasační stížnost je důvodná.

[9] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil námitku ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., podle níž soud v odůvodnění rozsudku nespecifikoval právní předpis, označený jako katalog prací (III/1), a dále námitku ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., týkající se správnosti posouzení otázky zařazení do vyšší platové třídy (III/2).

III/1

[10] Pokud jde o stěžovatelovu námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, musí být dle Nejvyššího správního soudu všem účastníkům z kontextu celého rozsudku zřejmé, o jaký právní předpis se jedná, ačkoli jej soud měl správně pojmenovat a uvést, že jde o „nařízení vlády č. 469/2002 Sb., kterým se stanoví katalog prací a kvalifikační předpoklady a kterým se mění nařízení vlády o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě“, případně následně zavést v odůvodnění rozsudku zkratku „katalog prací“. Formálně vzato se jedná o pochybení soudu prvního stupně, které nedosahuje takové intenzity, aby vyvolávalo nepřezkoumatelnost jeho rozhodnutí.

III/2

[11] Samotnou právní otázkou, jež je předmětem sporu v nyní posuzovaném případě, se Nejvyšší správní soud již zabýval, a to v rozsudku ze dne 29. 11. 2007, č. j. 3 Ads 113/2007 - 78, publ. pod č. 1497/2008 Sb. NSS. V něm především konstatoval, že „*využíváním technických prostředků a pomůcek uvedených v 8. platové třídě podle přílohy k nařízení vlády č. 469/2002 Sb. se rozumí využívání speciálních technických prostředků a pomůcek vztahujících se k charakteristice prací uvedených v této třídě, a nikoliv využívání jakýchkoliv, tj. i zcela běžně užívaných, technických prostředků a pomůcek, které jsou užívány i policisty zařazenými v nižších platových třídách. Důvodem pro zařazení policisty do 8. platové třídy není sama o sobě skutečnost, že využívá jakékoliv přidělené technické prostředky a pomůcky, ale užívání speciálních a náročnějších technických prostředků a pomůcek konkretizovaných ve větě první.*“

[12] Tento právní názor lze plně aplikovat i na nyní posuzovaný případ, neboť se od výše citovaného liší toliko v osobě žalobce. Z téhož důvodu soud v podrobnostech odkazuje na odůvodnění citovaného rozsudku. Soud zároveň neshledal žádný důvod k tomu, aby se od tohoto právního názoru odchýlil.

[13] Městský soud proto pochybil, pokud za rozhodné kritérium pro žalobcovo zařazení do 8. platové třídy, funkce policejní inspektor 3.2.1., podle přílohy k nařízení vlády č. 469/2002 Sb., posuzoval využívání běžných technických prostředků nebo pomůcek, které může podle náplně služební činnosti ze dne 8. 1. 2004 žalobce při výkonu služby používat.

IV.

[14] Z výše uvedeného důvodu Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost důvodnou, a proto napadený rozsudek zrušil (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[15] Městský soud v Praze je v dalším řízení vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu v tomto rozsudku vysloveným (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

[16] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud v dalším řízení (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. srpna 2008

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu